

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, LETO 2017

500 ROKOV
1517 - 2017



VYRÁSTOL SOM V CIRKVI

Koncom apríla sme mohli sledovať prenosy evanjelizácie z Liptovského Hrádku „ProChrist 2017 - Pre Teba“. Počas piatich večerov sa medzi mnohými účinkujúcimi postupne predstavili aj traja rečníci zo Sliezskej evanjelickej cirkvi. Boli to muži po štyridsiatke, dvaja farári a jeden sudca. Keď sa predstavovali, všetci traja vyznali, že „k víře jsem byl vychován a vyrost v ní v církvi“. Chceli povedať, že zažili programové vedenie k viere zo strany rodičov, spolu s programovým vedením k viere zo strany cirkvi.

„K víře jsem byl vychován a vyrost v ní v církvi“. Mňa tento moment silne oslovil. Možno sa dotkol viacerých z nás. Čo nám pri tom napadá? Ponúkam na zamyslenie aspoň tri krátke úvahy.

Ak by sme hľadali nejaké charakteristiky pre našu cirkev v čase komunizmu, museli by sme priznať i jednu skľučujúcu vec, že málokde sa režimu podarilo tak rýchlo, tak ľahko a tak dôsledne rozbiť jedinečné, dôverné spoločenstvo rodiny, v ktorom sa z generácie na generáciu odovzdáva živá viera a kde generácie vedno spolu žijú v cirkvi, ako práve v prostredí našej cirkvi. Nesporne sa javí, že práve evanjelickí rodičia sa príliš ľahko vzdali kresťanského formovania svojich detí a evanjelické deti podobne ľahko odmietli nasledovať svojich predkov vo viere. Medzi cirkvami držíme prvenstvo v absolútnom počte osôb, ktoré vystúpili z cirkvi. Údaje hovoria o 100 tis. osobách, čo bola štvrtina členov. Prečo sa práve v našej cirkvi a v našich rodinách ateizácii tak darilo? Je to téma na dizertačnú prácu, ale otázka je zodpovedateľná. Nie, nejdeme súdiť. Prežívame iba skľúčenosť.

(pokračovanie na str. 2)

Každý úprimne zmýšľajúci evanjelik musí byť skľúčený z faktu, že práve z pozície našej evanjelickej viery bol iba malý krôčik k ateizmu a my sme ho pokojne robili.

Pri pastorálnom rozhovore pred krstom mnohí mladí rodičia úprimne povedia, že čo sa týka viery, chcú ponechať dieťaťu slobodu a nechcú ho nijako ovplyvňovať. Keď bude dospelé, rozhodne sa samo či žiť ako kresťan či nie. Javí sa to ako demokratické ovzdušie v rodine. Niekto to nazve dokonca „evanjelická sloboda“. Bolo by to možno skutočne sympatické, keby tí istí demokratickí rodičia celkom despoticky netlačili svoje dieťa - napriek jeho odmietaniu - do mnohých iných vecí, ktoré podľa ich presvedčenia musí robiť. Prečo práve tak kľúčová otázka, či naše dieťa bude mať celoživotný vzťah s Bohom cez Ježiša Krista alebo nie, je daná dieťaťu iba na voľnú úvahu? Ak je pre mňa, rodiča, Boh, Ježiš, viera, najväčším životným šťastím, je možné, aby som ja toto šťastie zamľchal pred vlastným dieťaťom a jeho smerovanie nechť iba na jeho voľnú úvahu? Ak pred dieťaťom o viere mlčíme, neklamme sa argumentovaním slobodou. Môže to mať iba jeden dôvod: Boh, Ježiš, viera, pre nás samých nemajú kľúčovú hodnotu. Poznáme ovocie toho: Po Slovensku chodí mnoho pokrstených evanjelikov, ktorých duchovnú orientáciu prenechali rodičia na nich samotných. Sú ateistami, samozrejme. „Bol by som možno kresťanom, ale u nás doma sa o viere vôbec nehovorilo“. Je toto biblický model rodičovského poslania pri deťoch a biblický model misijného poslania cirkvi?

V samotnej cirkvi stále prevláda dosť romantizujúci pohľad na jej poslanie. Nie sme ešte tak veľmi vzdialení od štúrovsko-hurbanovských čias, aby nás mentálne neovplyvňovali. Sme pre-



Foto: Ivan Elko

Aby v cirkvi všetko dobre zapadalo.

svedčení, že cirkev je tu predovšetkým na to, aby bojovala kultúrne a civilizačné zápasy. Cirkev je mocným valom proti nevedomosti, nevzdelanosti. Za kultúru, jazyk, národ, pokrok. Raz má vystúpiť proti tejto ideológii, inokedy proti týmto nehumánnym prejavom, má hájiť tieto občianske slobody, zastáť sa týchto menších. Má byť populárna na verejnosti, pozitívne prezentovaná v médiách. Každý má oceňovať jej úlohu v našich dejinách. Nič z tohto neironizujeme a neodsúvame bokom. Iba pred to všetko, ďaleko pred to všetko, dávame prvú a základnú úlohu cirkvi, a to viesť človeka od útleho detstva až do staroby k živej viere a k spaseniu. Ak toto v návale iných aktivít opomínáme, robíme z cirkvi treťosektorovú organizáciu, ktorá má na starosti osvetu v postmodernom štýle.

Reformačný rok 2017 je pre nás aj rokom sedemdesiateho výročia osamostatnenia sa nášho cirkevného zboru. Máme za sebou štyri storočia dejín ako novosadská fília, 15 rokov dejín ako svätoplukovská fília a 70 rokov vlastných dejín. Dnes máme asi tisíc štyristo členov. Vieme, že ďalších asi tisíc štyristo evanjelikov žije v našom meste bez spoločenstva cirkvi...

Doprajme si v tomto momente tichú, vážnu chvíľu. Uvažujme nad tromi vecami: Nad svojou osobnou cestou viery, nad cestou našej rodiny a nad misijným poslaním nášho cirkevného zboru. Tieto tri veci tvoria spojené nádoby. Život nás poučil, že je to tak. Žiaľ, poučil nás o tom hlavne cez to, koľko vecí sa pokazilo.

V roku 70. výročia osamostatnenia zboru vnímajme zvlášť intenzívne tretiu z týchto vecí: Misijné poslanie nášho cirkevného zboru. Náš cirkevný zbor ako miesto, kde sa snažíme predovšetkým o budovanie osobnej viery, bez ohľadu na vek a stav. Náš cirkevný zbor, kde verne zotrávam, aj keď vidím i chyby, pretože platí, že mimo spoločenstva cirkvi viera pohasína a zaniká.

Niž iné si neželáme, iba to, aby deti, ktoré sa dnes medzi nami rodia, nemuseli raz zložitým spôsobom, neskoro, za cenu zranení a omylov hľadať Boha, Ježiša a vieru, ale aby mohli jasne vyznať: Vyrástli sme v cirkvi.

Ivan Elko, zborový farár

SEM ĽUDIA VŽDY CHODIA!

A musí mať aj dobré svedectvo od tých, čo sú mimo (cirkvi), aby sa nedostal do reči a neprepadol osídlu diablovmu.

Tí totiž, ktorí dobre konali diakonickú službu, nadobudnú si dobré meno a veľkú dúfanosť vo viere, ktorá je v Kristovi Ježišovi.

(1 Tim., 3, 7 a 13)

Tento rok sa v rámci jubilejného 10. ročníka prestížneho medzinárodného festivalu Ars Organi konali v našom chráme až tri z piatich koncertov. Prvý z nich v čase neprítomnosti br. zborového farára. Vybral som sa preto v nedeľu popoludní do kostola zistiť, či je všetko v poriadku - či účinkujúcim, ktorí sa na koncert pripravujú, nič nechýba. Jedným z nich bol nám dobre známy - „krstný otec“ nášho organu, koncertný majster a poradca pri stavbe a rekonštrukciách organov v najvýznamnejších slovenských kresťanských chrámoch Stanislav Šurin. Pomaly desaťrocie nás pravidelne navštevuje a pomáha, keď je to potrebné. Nitriansky cirkevný zbor dobre pozná. Druhým umeleckým majstrom bol jedinečný huslista Miloš Valent. „Jedno-ducho prirodzene“ je synonymom jeho umeleckého kréda. Keď sme prehodili pár slov a povedali mi, že sa cítia a pripravujú komfortne, pozdravil som pri odchode. Huslista Miloš Valent mi v duchu svojho kréda ešte stihol položiť krátku a jednoduchú otázku, týkajúcu sa koncertu: „A prídu aj ľudia?“. Kým som sa nadýchol k odpovedi, predbehol ma Stanislav Šurin, zdôrazniac: „Sem vždy chodia!“.

Neviem si predstaviť zaznenie krajšieho konštatovania v jubilejnom roku 70. výročia založenia nášho cirkevného zboru než: „Na toto miesto, do tohto chrámu, ľudia vždy



Pohľad do chrámu počas svätodušnej nedele 2015.

chodia“. Uznanie od človeka, dobre poznajúceho stav kresťanstva na Slovensku. A veľmi dobre mi padlo, keď som dve hodiny po tomto rozhovore našiel našu chrámovú loď opäť krásne naplnenú milovníkmi organovej hudby z Nitry a okolia. Skúsme teraz rozmýšľať, čomu môžeme vďačiť za to, že náš cirkevný zbor má v Nitre, ale i na celom Slovensku dobré renomé. Ja si myslím, že boli vypočuté modlitby, v ktorých sa naši nitrianski evanjelickí predchodcovia obracali na Všemohúceho s tým, aby Nitra získala horlivého a uznávaného, úprimne veriaceho kňaza. Prvýkrát boli tieto modlitby vypočuté v roku 1944, keď na novovytvorené, v histórii Nitry prvé kaplánske miesto nastúpil Pavel Valášek. Cirkevný zbor, ktorý sa osamostatnil od CZ Svätoplukovo (Šalgov) 1.1. 1947, si ho nasledujúci rok zvolil za prvého nitrianskeho ev. a. v. farára. Poctivo slúžil cirkvi až do smrti v roku 1989. Za svoje aktivity v SNP, ako i protikomunistické postoje si získal vážnosť u ľudí i mesta. Po desaťročí

ďalších úprimných modlitieb bol do Nitry v roku 1999 povolaný a za kňaza zvolený súčasný farár Ivan Elko. To, že býva kazateľom Slova Božieho na pohreboch významných duchovných, inštaláciách kňazov, prednášajúcim na synodách v zahraničí, častým a obľúbeným účastníkom diskusií v médiách, o niečom vypovedá. A osobitne potešujúce pre mňa je, že i o našej zborovej diakonii sa šíria dobré reči. Už aj za hranicami nášho mesta. Jej riaditeľ, diakon celým srdcom - Milan Slezák, je pozývaný prednášať na celoslovenských diakonických podujatiach. Tešme sa z toho. Vidiac tieto vzácne príklady, i my ostatní žíme slovami Jána Krstiteľa: „On (Ježiš) musí rásť a ja sa musím umenšovať“. Budme horlivejší v práci a službe než v dokazovaní si vlastnej dôležitosti, zdôrazňovaní svojich prínosov. Takto výrazne zmenení vkročíme do ďalšieho putovania nášho nitrianskeho cirkevného zboru dejinami slovenského kresťanstva i spoločnosti.

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Ďakujeme za všetky prejavy Božej moci, lásky a vernosti, ktoré či už naši predkovia ale i my sme mohli vidieť a zažívať v sedemdesiatročných dejinách nášho cirkevného zboru!

Prosme o to, aby náš cirkevný zbor bol i dnes miestom, kde ľudské duše nachádzajú a zažívajú rast v osobnej viere v Pána Ježiša Krista a kde sa v mene Ježišovej lásky deje služba všetkým tým, ktorí pomoc a lásku potrebujú.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S ADAMOM EĽKOM



Foto: Ivan Eľko

Adam je jedným z vedúcich dorastu.

Adam patrí do trojice vedúcich dorastu a slúži tiež v mládeži. Od otca dostáva veľa úloh na zabezpečenie chodu práce v zbore. Na krajňanskej fare, kde sa narodil, takýchto nazývali „mendík“.

Adam, aké je to byť dieťaťom farára a učiteľky?

To, že som dieťaťom farára a učiteľky výrazne formovalo to, kým som. Rodičia nám vytvorili ideálne detstvo. Vedia ma vyhrešiť, avšak vždy sa viac sústredia na to, aby som vedel, že ma ľúbia, a že mi dôverujú. Pre dieťa dve najdôležitejšie veci, bez ktorých sa nemôže vyvíjať správnym smerom. A ich povolania? Ako dieťa som vnímal, že maminine pracovné starosti s ňou domov nechodili. Aj vďaka tomuto je schopná venovať neuveriteľné množstvo energie a času stretnutiam a skupinkám, ktoré vedie. Tatino, aj keď

dostáva za svoju prácu výplatu, jeho každodenné starosti sú skôr službou ako povolaním. To sa v praxi rovná tomu, že je farárom 24 hodín denne, 7 dní v týždni. Toto všetko znamená, že v našej domácnosti bolo vždy rušno a o spoločnosť nikdy núdz. Aj preto sa cítim medzi ľuďmi veľmi dobre.

Pamätáš si na čas, keď si uveril v Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa? Bol to presne definovaný okamih, alebo dlhší proces?

Odmalička som sa pohyboval v prostredí cirkvi, chodil som všade od besiedky až po mládež. Vedel som ako sa mám ako kresťan správať, a čo naopak nerobiť. Vedel som, že Pán Ježiš zomrel za moje hriechy. Žil som ako kresťan, ale vedome aj nevedome som si udržiaval bezpečný odstup od toho, aby Pán Ježiš mohol

formovať moje srdce, ktoré sa mu na 100% odovzdá. Bol som takzvaný sympatizant. Prelom v mojom živote nastal, keď som pred dva a pol rokom strávil rok v škole v Holandsku. Ďaleko od domova a akejsi „duchovnej komfortnej zóny“ sa mi v hlave rozvírili dovtedy nevídané myšlienky. Začal som si uvedomovať, že môj život vôbec nebol v poriadku. Aj keď som bol kresťanom, to nestačilo. Navyše bol som povrchným a pokryteckým kresťanom. Uvedomil som si, že potrebujem svoj život odovzdať Pánovi Ježišovi do rúk a celý ho podriaďiť Jeho vôli. Nebolo to jednoduché, ale stálo to za to. Mohol som Pánovi v modlitbe jednotlivito vyznať konkrétne hriechy a poprosiť Ho, aby prevzal velenie nad mojim životom. V ten večer som čítal 10. kapitolu Matúšovho evanjelia a bol som si istý, že Boh mi hovorí, čo znamená život s Ním, ale zároveň ma uisťuje, že bude vždy so mnou.

Ako Ťa táto skutočnosť zmenila, ovplyvnila?

Začal som viac vnímať hriech vo svojom živote. Pán Ježiš usvedčoval moje srdce z vecí, ktoré som predtým pokladal za bezproblémové. To dokáže iba On. Po období úvodnej eufórie som však pochopil, že rozhodnutie, ktoré som spravil, musím vedome robiť každý deň. Každý jeden deň umŕtvovať svoje hriešne „ja“. To vôbec nie je príjemné a často v tom zlyhávam. O to viac si uvedomujem milosť, ktorá je mi daná skrze Pána Ježiša, jedine vďaka ktorej je táto premena možná.

Študuješ ekonómiu. S akým cieľom?

Odmalička som rád listoval v novinách, aj keď som často nemal potuchy o tom, čo som čítal ☺. Ekonómia ma začala zaujímať na strednej škole. Zaujíma ma svet obchodu a financií, ktorý je dynamický a merateľný. Je to oblasť so širokým uplatnením, čo mi dáva priestor na manévrovanie. Veľmi by som chcel, aby si ma Hospodin použil v oblasti, pre ktorú mi do opatery zveril svoje talenty. Sám som zvedavý, čo to bude.

Aké poslanstvo chceš vyslať čitateľom Otvorenej náruče?

Som veľmi šťastný, že môžem spolu s Tebou, milý čitateľ, tvoriť rodinu nášho zboru. Moje poslanstvo by bolo želaním, aby 8. verš 3. kapitoly Listu Filipským mohol byť našou každodennou realitou: A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smeti, aby som Krista získal.

Za rozhovor ďakuje Ján Huba

Nitrianski evanjelici majú oddnes svoj chrám. Pri koncipovaní tohto diela nám nešlo o to, aby sme ostatným dokázali, čo napriek všetkým prekážkam dokážeme. Našou motíváciou bolo poznanie, že spoločenské zmeny v novembri 1989 vytvorili predpoklady pre rozvinutie misijnej práce cirkvi. Bolo zodpovednosťou či priamo príkazom, aby sme prelomili bariéry, ktoré okolo cirkvi vytvorila systematická ateizácia spoločnosti. Naša viera v živého a konajúceho Pána nás zmocňovala a zmocňuje k tomu, aby sme sa obrátili ku tým, ktorí stoja na okraji, či úplne mimo zborového života a pozvali ich do spoločenstva cirkvi.

Tento imperatív viery sme pochopili ako úlohu spoločne budovať nový duchovný domov pre všetkých, ktorí v akejkoľvek forme prejavia záujem o rozmanité dary, ktoré ponúka rozvinutý život cirkevno-zborového spoločenstva. Tento kostol chce byť centrom, ktoré ponúka vonkajšie podmienky pre ten síce zložitý, ale mimoriadne dôležitý a radostný proces vytvárania duchovného domova pre mnohé generácie evanjelikov v Nitre. Pri zadávaní úlohy architektom sme mali pred sebou víziu budovy, ktorá by sa stala stále pozývajúcim príbytkom, priamo "domácnosťou" duchovnej rodiny, ktorú cirkevný zbor tvorí. Preto sme sa rozhodli postaviť nielen bohoslužobný priestor, ale aj priestory, v ktorých každý člen tejto duchovnej rodiny môže nájsť svoju "izbu". Nové zborové centrum ponúka priestory pre kresťanskú výchovu detí a mládeže, pre pokračujúcu kresťanskú výchovu a misijnú prácu najrôznejších vekových a záujmových skupín cirkevného zboru.

Popri tom všetkom však bohoslužobný priestor má zostať centrom, kde sa všetky tieto dimenzie zborového života stretávajú, aby sme sa nechali posilniť slovom Božím a sviatosťami, a aby sa tiež navzájom posilnili svedectvom o svojej viere. Vychádzajúc z izolácie, do ktorej sme boli zatlačení ako kresťania v uplynulých rokoch, vychádzajúc z toho, ako oklieštený a spustnutý bol život cirkvi



Foto: Ivan Elko

v minulých rokoch, sme pri predstavení si budúceho bohoslužobného priestoru mali na mysli modlitbu o dar Ducha Svätého, ktorý je tou silou, čo svojimi darmi zhromažďuje, buduje a udržuje spoločenstvo cirkvi. Mali sme pred našimi očami víziu proroka Ezechiela z 37. kapitoly, kde suché kosti rozhádzané po údolí tak, že nevedno ktorá ku ktorej patrí, sú Duchom Svätým opäť zhromaždené a je z nich vytvorený ľud, majúci silu smerovať k zemi zasľúbenej. Preto sme pri kladení základného kameňa zvolili text z listu apoštola Pavla Efezským, 2. kapitoly: "Aj vy budete v Duchu spolu zbudovaní v príbytok Boží" a vyslovili tak myšlienku, že toto zborové centrum má byť miestom, kde sa z vôle a moci Ducha Svätého vždy znovu zhromažďuje ľud Boží, ktorý najrôznejšími udalosťami života býva odvádzaný od spoločenstva do izolácie. Pavel v tomto texte hovorí o svedectve apoštolov a prorokov, ktoré je základom takéhoto príbytku Božieho, a o Ježišovi Kristovi, ktorý je uholným kameňom, bez ktorého by táto duchovná stavba nemohla stáť. Hovorí o Duchu Svätom, ktorý spája jednotlivcov tak, aby navzájom voči sebe neboli cudzincami a prišelcami, ale aby boli jednou duchovnou rodinou, čo spoločne rastie v takýto duchovný príbytok. Preto sme tento chrám pomenovali Kostol Ducha Svätého.

Architektonické riešenie zborového centra dispozíciou jednotlivých funkčných celkov vytvára vonkajšie podmienky na to, aby tu mohol pulzovať duchovný život v zmysle tohto obsahového dôrazu. Blízkosť bohoslužobného priestoru a spoločenských priestorov, ako aj ich vzájomné funkčné prepojenie, sú výnimočne dobrým riešením. Pôdorys bohoslužobnej časti vytvára veľmi dobré podmienky pre verbálnu i neverbálnu komunikáciu duchovného obsahu bohoslužobného diania. Minimálne vzdialenosti medzi jednotlivými účastníkmi bohoslužobného života v tomto priestore umožňujú bezprostrednú vizuálnu a zvukovú komunikáciu. Výrazný bronzový kríž tvorí obsahový stred celého priestoru. Pri pohľade naň ku nám bude vždy znovu prehovárať Kristus, ktorý na tom kríži bol a zomrel, ale dnes žije a skrze Ducha Svätého nás povoláva do radostného spoločenstva cirkvi.

Úryvok z príhovoru bývalého farára Ondreja Prostredníka ml. pri posvätení Evanjelického kostola Svätého Ducha v Nitre, 11. júna 2000.

Redakčne upravil Ivan Elko



Foto: Ivan Efko

„Verím v svätú cirkev všeobecne.“ To je pre niektorých zvláštna viera. Mnohým sa zdá, že je celkom jednoduché veriť v Boha, ale nie v cirkev. Niektorí cirkvami opovrhujú, niektorí sú nimi znechutení a niektorí si jednoducho myslia, že nie sú potrebné. Ich viera mieri priamo k Bohu. Je tomu tak i s mojou vierou, ale verím i v cirkev. Tak, ako Boh Izraela nie je prítomný iba bezprostredne, ale aj vo svojom ľude, ako Boh kresťanstva nie je prítomný iba bezprostredne, ale aj vo svojom vtelenom Synovi Ježišovi Kristovi, tak i kresťanská viera nie je zameraná iba bezprostredne na Boha, ale aj na cirkev, ktorú Boh zhromaždil zo všetkých národov. Rovnako ako Izrael, je i cirkev vyvoleným ľuďom. Ako všetci ľudia, tak i tento vyvolený ľud sa organizuje, vytvára inštitúciu. Nežije životom osamelých jedincov, ale vo spoločenstve viery - a nežije iba ako mystické

spoločenstvo, ale ako ľudsky organizovaná historická inštitúcia. Mystické telo Kristovo spolu s organizovanou cirkvou.

Organizované náboženstvo! Spomínam si, ako môj priateľ John Cogley ironicky vykladal svoj postreh, že niektorí ľudia, ktorých stretol, trpeli „stratou hudobného sluchu“, čo sa týka náboženstva. Pripadá im ťažké veriť v Boha, ktorého nevidia, takže väčšina týchto ľudí vstupuje s iskriacimi očami do cirkvi. Hudba sa im zdá príjemná, obrady presvedčivé a pôsobivé, členstvo a budovanie kostolov hmatateľné a konkrétne. Vo svetských aktivitách cirkvnej práce nachádzajú sebauspokojenie.

Sören Kierkegaard bol na takýchto ľudí veľmi tvrdý. Čisté pohanstvo, píše, sa začína vtedy, keď sa začne dojímavo spievať na chóre, keď sa kazateľova reč začne dotýkať citov nášho srdca a keď kvety a vôňa kadidla potešu-

jú dušu. Toto všetko je vraj ale iba estetika. Nedosahuje to ani úroveň morálky. Je to bezpečne ďaleko od pravého náboženstva. Viera kresťanov – prinajmenšom moja viera – je úplne iná. Uznávam, že Kierkegaard má pravdu v tom, že estetický, citový zážitok nie je kritériom pravého náboženstva. Niekedy sa mi dokonca zdalo, že človek sa cíti zjednotejší s Ukrižovaným vtedy, keď je spevácky zbor strašný, keď duša normálneho človeka kričí v zúfalstve a úzkosti. Pravá zbožnosť však túto sentimentálnu, pokleslú estetiku bohoslužieb prežije. Áno, viera v cirkev je svojim spôsobom často formou sebaukrižovania. Duša volá v zúfalstve po oslobodení. My sa ale modlíme: „Nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa stane“.

U Kierkegarda sa pravý hrdina viery nemá o čo oprieť. Je to osamelý rytier, vznešený vo svojej osamelosti. Jeho skok pravej

vieri, akoby do úplnej nezaistenosti a do tmy, je zahalený heroickou žiarou izolácie. Kierkegaard vo svojom čase možno nevedel, akou veľkou úľavou by bola takáto individualistická viera pre tých, ktorí dnes veria, napriek všetkému veria, že Boha možno nájsť v znudených tvárach v kostolných laviciach, v hrozných nekonečných kázňach, v hlúpom romantizme sekulárnych citov vydávaných za kresťanskú vieru. Osamelý hrdina v izolácii to má omnoho jednoduchšie.

Sú tri škandály kresťanstva: Že Boh nie je len Jeden, ale Jeden-a-Traja, že je spoločenstvo v Trojici. Že Boh sa nezjavuje ako priehľadné svetlo, ale v zaostalej zemi, v primitívnej ére, v človeku Ježišovi. A že Boh nepovoláva ľudí ako osamelých individualistických hrdinov, ale ako vrávorajúce a nemotorné spoločenstvo hriešnikov. Veríme v cirkev.

Je možné o týchto veciach hovoriť s takou noblesou a samozrejmosťou, ako o nich hovoril Gilbert K. Chesterton. Je však možné pociťovať čas od času depresiu. Človek by predsa rád aspoň raz videl húf anjelov, chcel by pohliadnuť do tváre premenej milosťou, byť svedkom jedného či dvoch zázrakov, stretnúť sa a dotknúť fascinujúceho tajomstva. K ničomu takému však nedochádza. Bezmála behom celého svojho života sa kresťan stretá iba s jalovou priemernosťou, a to predovšetkým sám u seba. Telesné veci sa zdajú byť ťažšie ako brnenie. Prach v kútoch, otrhané rohy špinavých spevníkov, intelektuálna úroveň kázní, pištiace deti – všetko sa v tých šedých dňoch zdá tak obyčajné. Toto je Božie kráľovstvo? Niektorí si z nás musia utáľhovať. My však veríme v cirkev, cirkev hriešnikov a pre hriešnikov.

Hriešnik je v srdci cirkvi. Keby sme hriešnikmi neboli, keby sme si neboli vedomí toho, že všetci sme hriešnikmi, bola by cirkev skutočne neznesiteľná. Tým, že si to uvedomujeme, stávame sa pokornými. Sme pravdiví sami k sebe.

Ostatným sme presne takým istým pohoršením, ako sú oni pre nás. Každý robíme vieru pre druhého obtiažnou. Je v nás málo božského, a aj to málo je často možné vidieť iba vierou, určite nie na prvý pohľad. Ak sa pozrieme okolo seba na ostatných, vidíme, že v tom bezpochyby nie sme sami.

To, že nás Boh miluje, je Jeho dar. Je to podivuhodné. Je to od Neho neuveriteľne prívetivé. Nie som si istý, že by sme boli niečoho takého schopní my, pokiaľ by to On v Ježišovi Kristovi neurobil voči nám ako prvý.

Tým nechcem povedať, že v nás nie je nič dobrého, že sme dobrá úplne zbavení. Vôbec nie. U ľudí je obdivuhodné, že sme niekedy čestní, súcitní, odvážni, dokonca hrdinskí. Otec by vbehol do horiaceho domu, aby vyniesol svoje dieťa – pripadá nám to prirodzené a úplne normálne. Stvoriteľ sa pozrel na to, čo stvoril a videl, že je to dobré. Toľkokrát však každý z nás vie, že zradil dobro, ktoré je mu blízke, ktoré je v nás. Každý z nás tú horkú chuť pozná. Dochádza k tomu až príliš často. Skrúšenosť nad sebou je našim každodenným chlebom. Neprejde bez nej ani deň. Cirkev je spoločenstvo hriešnikov – a čo je ešte viac skľučujúce, je inštitúciou hriešnikov.

Božia veľkosť sa však ukazuje na základe Jeho milosti, pretože Všemohúci, proti ktorému je hriech namierený, môže hriech odpustiť. Žiadny Boží čin nie je väčší, ako odpustenie. Jeho mi-

losť vychádza obzvláštnym spôsobom najavo v tom, že On povoláva ľudí, aby spoločne vytvorili cirkev. Ľudia totiž väčšinou nie sú osamelí hrdinovia. Väčšina z nich má potrebu súdržnosti, dokonca i priemernosti, inštitucionálneho života, potrebuje spoločnosť iných ľudí, potrebuje domy a knihy a obrady, potrebuje zamestnať svoje telá a svoje spoločenské inštinkty a svoje duše.

Veríme v cirkev, pretože veríme v Boha; pretože práve toto je typicky Božie, že povolal k bytiu niečo tak obyčajného a pokorného ako cirkev. Cirkev má rovnaký základ ako všetko ostatné, v čom sa ukázal Boh. Je dielom milosti.

Prevzaté z Michael Novak, Vyznání katolíka. Úryvky za části „Jedna církev“, str. 97 – 102, vydalo CDK Brno v r. 1995.

Úryvky vybral, preložil a upravil Ivan Elko.

Pozn.:

John Cogley, americký katolícky novinár (1916 – 1976),

Sören Kierkegaard, dánsky evanj. teológ, filozof a spisovateľ (1813 – 1855),

Gilbert K. Chesterton, anglický filozof, dramatik a laický teológ (1874 – 1936).

CIRKEVNÝ ZBOR EVANJELICKEJ A. V. CIRKVI NA SLOVENSKU
V NITRE - 1947 - 2017

- 27. februára 1944 sa na svojom výročnom konvente svätoplukovská fília Nitra uzniesla požiadať vedenie Evanjelickej cirkvi o vymenovanie vlastného kaplána do Nitry.
- 1. septembra 1944 bol do Nitry menovaný Pavel Valášek ako námestný farár.
- 16. marca 1946 presbyterstvo filie Nitra konštatuje, že nitrianska fília je natoľko početná, organizačne i ekonomicky silná, že by sa mohla osamostatniť od matkocirkvi Svätoplukovo (vtedy Šalgov).
- 24. marca 1946 presbyterstvo dáva filiálnemu konventu v Nitre návrh na osamostatnenie sa zboru. Konvent ho jednomyseľne prijíma. Administrátor, šalgovský farár Michal Cibulka, tlmočí uznesenie matkocirkevnému konventu v Šalgrave. Ten s osamostatnením sa filie Nitra súhlasí.
- 1. januára 1947 sa svätoplukovská fília Nitra stala samostatným Evanjelickým a. v. cirkevným zborom Nitra. Zatiaľ mala však iba tzv. prepožičanú kňazskú stanicu.
- 2. marca 1947 sa konal prvý konvent samostatného cirkevného zboru Nitra. Zborový farár Pavel Valášek ho otvára slovami 1. Sam 7, 12: „Až potiaľto pomáhal nám Hospodin“. Konštatuje, že zbor má 800 členov, z ktorých 25% pravidelne navštevuje Služby Božie a 45% ich navštevuje počas sviatkov.
- od r. 1947 sa začína ďalšia časť dlhého a nesmierne zložitého príbehu zháňania pozemku na stavbu kostola, či vhodnej budovy k prestavbe na modlitebňu, alebo odkúpenia a prestavby kostola Reformovanej cirkvi. Trval štyri desaťročia. Okrem kúpy fary sa viac nepodarilo. Zbor sa od r. 1911 naďalej stretá v kostole Reformovanej cirkvi, v jej zborovej sieni a v 90. rokoch býva detská besiedka u rodiny Slivkovej.
- 7. decembra 1947 sa konal slávnostný zborový konvent, kde členom cirkevného zboru bolo oznámené akceptovanie osamostatnenia sa zboru ústrednými orgánmi ECAV.
- 11. júla 1948 bol Pavel Valášek zborovým konventom jednomyseľne zvolený za riadneho zborového farára v Nitre, prvého v histórii zboru. Inštalovaný bol 17. mája 1950.
- V r. 1949 pod tlakom ateizácie zanikla v cirkevnom zbore činnosť vnútromisijských spoločenstiev Detská besiedka (DEB), Dorast evanjelickej mládeže (DEM) a Sdruženie evanjelickej mládeže (SEM). Je tiež zakázané vyučovať náboženstvo na stredných školách.
- 4. apríla 1954 bol zboru na slávnostných Službách Božích odovzdaný dekrét o zriadení systematizovanej kňazskej stanice. Bola to posledná vec, ktorá chýbala k ukončeniu procesu osamostatnenia sa cirkevného zboru.
- 22. januára 1958 bol farár Pavel Valášek zvolený za seniora novozriadeného Nitrianskeho seniorátu so sídlom v Nitre. Seniorát bol r. 1964 mocenským spôsobom zrušený.
- V roku 1957 zborový farár konštatuje, že 15% členov pravidelne navštevuje Služby Božie a 32% ich navštevuje počas sviatkov.
- 1. februára 1959 zborový konvent jednomyseľne rozhodol na Službách Božích spievať liturgiu v slovenčine, namiesto tzv. kralickej češtiny.
- V školskom roku 1960/61 bolo povolené učiť všetky evanjelické deti z Nitry na jednej škole na Číneši (dnešná ZŠ Kniežaťa Pribinu) a to raz za dva týždne.
- 31. marca 1962 prijíma zborový konvent uznesenie, podľa ktorého ten člen, ktorý sa dva roky nezúčastnil Služieb Božích a finančne neprispieval na potreby zboru, bude označený za „čakateľa“ a nie riadneho člena. Podobne nebudú konfirmované deti, ktoré rodičia nevodia na Služby Božie.
- 1. februára 1968 sa cirkevnému zboru podarilo zakúpiť budovu fary na Palackého ulici. Po rokoch sťahovania sa farárskej rodiny a farského úradu po niekoľkých prenajatých priestoroch je to prvá budova vo vlastníctve zboru vôbec. Vyžaduje však veľkú rekonštrukciu.
- 20. marca 1968 prijíma zborové presbyterstvo uznesenie, v ktorom žiada odstúpenie vedenia ECAV, demisiu všetkých seniorov, rehabilitáciu režimom postihnutých farárov, slobodné voľby na všetkých úrovniach ECAV, zrušenie cenzúry v cirkevnej tlači a dôsledné dodržiavanie slobody náboženského života. O dva roky toto uznesenie odvoláva.
- Na jar 1968 vznikol Biblický krúžok vysokoškolákov.
- V školskom roku 1968/69 sa náboženstvo mohlo vyučovať vcelku slobodne, ale mimo škôl, v cirkevných priestoroch. Prihlásených bolo 71 detí a bolo 39 konfirmandov.
- V školskom roku 1969/70 Biblický krúžok vysokoškolákov pod mocenským tlakom zaniká.
- V školskom roku 1970/71 boli na náboženstvo prihlásené 4 deti a bolo 14 konfirmandov.
- 19. februára 1989 farár Pavel Valášek zomiera vo veku 73 rokov, po 45 rokoch trvajúcej kňazskej službe v Nitre.
- 26. novembra 1989 bol zborovým konventom za farára zvolený Ondrej Prostredník ml. Inštalovaný bol 9. júna 1991. Popri množstve misijnej a katechetickéj práce sa z jeho iniciatívy začína s prípravami projektu vlastného evanjelického kostola, so zabezpečovaním stavebného pozemku a financovania stavby.
- Cirkevný zbor nadväzuje partnerské vzťahy so Sázavou (Česko) a s Oberlenningenom (Nemecko – Würtemberg)
- 28. novembra 1993, na 1. adventnú nedeľu, začal byť používaný nový Evanjelický spevník. Po storočiach prestal byť používaný Transcius (Cithara sanctorum), resp. Zpěvník evangelický.
- 10. januára 1994 sa cirkevný zbor stal vlastníkom pozemkov na ul. Fraňa Mojtu.
- 1. novembra 1995 farár Ondrej Prostredník ml. odchádza na štvorročný pracovný pobyt do Ženevy. Zbor administruje farár Ondrej Prostredník st.
- 4. decembra 1995 dostal zbor stavebné povolenie na stavbu kostola.

- 26. decembra 1995 gen. biskup ECAV Július Filo posvätil základný kameň kostola Svätého Ducha v Nitre.
- V apríli 1996 sa začína so stavbou kostola.
- September 1997 - Jozef Maslín sa stáva kaplánom, neskôr nám. farárom v Nitre (do mája 1999)
- Na jar 1998 do Nitry prichádza Gene Ryan z cirkevného zboru Our Saviour z Naperville s priateľmi. Robí rozhodnutie pomôcť nitrianskym evanjelikom pri financovaní stavby kostola. V nasledujúcich troch rokoch prijíma náš zbor finančnú pomoc od cirkevného zboru Our Saviour v celkovej výške 495 tis. dolárov.
- V júni 1999 vzniká partnerstvo medzi Our Saviour z Naperville a našim cirkevným zborom.
- 24. júla 1999 zborový konvent zvolil za farára Ivana El'ka. Pristáhoval sa v 15. aug. 1999, inštalovaný bol 7. nov. 1999.
- 11. júna 2000 biskup ZD ECAV Ivan Osuský posvätil v Nitre prvý Evanjelický kostol Svätého Ducha. Stavba sa skončila s dlhom 6,7 milióna slovenských korún a kostol potrebuje ďalšie zariadenie. Zbor sa zaviazal Pozemnému staviteľstvu platiť 100 tis. korún mesačne na znak toho, že si uvedomuje svoj dlh.
- 16. augusta 2000 cirkevný zbor predal budovu fary a farár sa presťahoval do fary v novom kostole.
- V apríli 2001 vyšlo prvé číslo časopisu Otvorená náruč
- V apríli 2002 cirkevný zbor predal pozemky na Šindolke a zaplatil zostávajúcu časť dlžoby za stavbu kostola.
- V r. 2003 – 2005 zbor nadobudol posuvnú stenu a lavice do kostola.
- V r. 2006 – 2012 bola Nitra sídlom Dunajsko-nitrianskeho seniorátu (senior Ivan El'ko a sen. dozorca Vlastimil Synak)
- 8. decembra 2008 bol posvätený klasický písťalový organ od rakúskej firmy Pfluger Orgelbau z rakúskeho Feldkirchu.
- 30. novembra 2006 bolo na Ministerstve vnútra zaregistrované Občianske združenie Pavla Valáška, ktoré podporuje sociálne, misijné a kultúrno-vzdelávacie poslanie cirkevného zboru.
- 16. mája 2010 zborový konvent zriadil Evanjelickú zború diakoniú Nitra. Začala poskytovať opatrovateľskú službu v domácnostiach.
- v r. 2013, 2015 a 2016 cirkevný zbor predal pozemky na Šindolke a v Čakajovciach
- 27. januára 2016 cirkevný zbor zakúpil pozemok na Bulharskej ulici na stavbu penziónu pre seniorov a začal pripravovať projekt a povolenia na jeho výstavbu.
- V roku 2017 si cirkevný zbor pripomína 500. výročie reformácie a 70. výročie svojho osamostatnenia sa.

Farári:

Pavel Valášek, zborový farár, 1944-1989
 Andrej Kvas (Nové Sady), administrátor, 1989
 Ondrej Prostredník ml., námestný a zborový farár, 1989-1995
 Ondrej Prostredník st. (Piešťany), administrátor, 1995-1997
 Dušan Hano (Nové Sady), administrátor, 1997
 Jozef Maslín, kaplán a námestný farár, 1997-1999
 Ján Antal (Rastislavice), administrátor, 1999
 Ivan El'ko, zborový farár, 1999 - po súčasnosť

Zborový dozorcovia:

Ján Kompiš, 1947-1949
 Matej Miškóci, 1949-1952
 Edmund Szabó, 1953-1958
 Michal Pihorňa, 1959
 Štefan Nosko, 1960-1963
 Ján Ševčovič, námestný zbor. dozorca, 1963-1965
 Ján Ševčovič, 1965-1967
 Milan Proksa, 1967 - ?
 Juraj Pecka, ? - 1994
 Pavol Stehlo, 1994-1997
 Milan Halák, námestný zbor. dozorca, 1997-1998
 Vlastimil Synak, 1998-2009
 Viera Lisá, námestná zbor. dozorkyňa, 2009
 Ján Huba, 2009 po súčasnosť

Kapláni:

Peter Fabok, 1995-1997
 Mário Aksamít, 2002-2003
 Vladimír Kunovský, 2003-2004
 Eva Mažárová (vyd. Germanová), 2005
 Peter Dragijský, 2005-2007
 Daniela Poláková (vyd. Havirová), 2007-2008
 Vladimír Šoltés, 2008-2010
 Peter Krajcer, 2010-2011



SLAVOMÍR REVAY ST. SPOMÍNAME.



Deň po tom, čo sme sa prisťahovali do Nitry, som musel odskočiť do mesta. Keď som sa vrátil, manželka mi povedala, že nás navštívil jeden presbyter. Pýtal sa na všetko, čo v dome potrebujeme a dlho sa spolu rozprávali aj o prostých ľudských veciach. Bol to Slavo Revay. Vtedy som ešte netušil, že bude jedným z ľudí, s ktorými sa budem stretávať takmer každý deň.

Brat Slavo bol stavebný inžinier, skúsený odborník. Bol členom nášho stavebného výboru. Pri stavbe kostola stál od počiatku, ale v čase, keď sme mali problémy so stavebným dozorom, spontánne a dobrovoľnícky zobral na seba všetky povinnosti stavebného dozoru a ešte niečo navyše, čo dokáže tejto práci dať iba ten, kto je do nej zainteresovaný srdcom. Dbal na pravidelné kontrolné dni a pretože bol ranný vtáčik, dohovoral ich na šiestu ráno, každý piatok. Stal sa z toho rituál.

Spomínam, že rok po posvätení kostola sa mi zdal na úradovanie ešte hektickejší, ako rok pred posvätením. Bola tu kolaudácia, opravy, dlžoba a nutnosť vybaviť kostol zariadením. Starostí bolo stále veľa. Slavo nepatril medzi ľudí typu „trebalo by“. Bol činorodý. Budovu kostola a jej potreby poznal úplne detailne. Komunikoval s firmami. Všetko, čo bolo nutné vykonať, iniciatívne zariadoval. Keď bolo treba písať stanoviská a žiadosti, priniesol všetko napísané rukou na papieri, stačilo iba prepísať a odoslať. Popod okno farského úradu prešiel tento

elegantný muž skoro každý deň a veci išli dopredu.

Každý z nás vedel, že Slavo má permanentné zdravotné problémy. Boli dni, keď sa cítil veľmi zle, či bol i hospitalizovaný. Navyiac ťažko niesol smútok za synom Rastíkom, ktorý zomrel na zákernú chorobu v rozkvetení mladosti.

Keď v skoré nedeľné ráno 26. mája 2012 prešli popod oknom farského úradu jeho manželka Blaženka a syn Slavko, tušil som, že sa stalo niečo zlé. Slavo zomrel, osem mesiacov po tom, ako sme mu gratulovali k sedemdesiatke. Zomrel, ach, aké zvláštne, na Svätodušnú nedeľu, na výročie posvätenia chrámu. Bol to pre nás sviatočný deň v slzách. Je tomu päť rokov. Stojíme po boku manželky Blaženky a nášho presbytera syna Slavka s manželkou Zuzkou. Prežívame clivotu, spomienky, ale i vďačnosť za všetko dobré, čo Pán vykonal cez tohto svojho služobníka v rodine i v cirkevnom zbore.

Ing. Slavomír Revay st., 23. sep. 1941 – 26. mája 2012.

Za priateľov, Ivan Efko

BRATISLAVSKÝ SENIORÁT O ZBOROVÝCH DIAKONIÁCH

„Pane prosím, pomôž mi! Ja som pomáhal, pokiaľ som mohol. Bol som nápomocný všade tam, kde boli moje ruky potrebné. A teraz, keď som na lôžku, nemá mi kto podať pohár vody.“ Takto znela modlitba človeka, ktorý bez pomoci svojich najbližších trpel v chorobe a samote. Zároveň to bola i výzva k rozvoju diakonickej služby v cirkevných zborech, ktorá odznela z úst sestry seniorky Bratislavského seniorátu Sidónie Horňanovej na úvod Seniorálneho stretnutia žien Bratislavského seniorátu, ktoré sa konalo vo Svätom Jure dňa 21. mája.

Mal som tú česť byť ako rečník pozvaný na túto peknú akciu, ktorá bola naplánovaná na deň oslavy diakonickej služby. Bolo to počtom nie veľké stretnutie, ale o to podnetnejšie. Okrem účastníkov z cirkevných zborov seniorátu sa ho zúčastnili i



Foto: Katarína Šoltéšová

Riaditeľ Milan Slezák na podujatí.

zakladajúci členovia diakonickej služby v našej cirkvi a súčasné vedenie Evanjelickej diakonie na Slovensku, na čele s jej povereným riaditeľom Jánom Gasperom. Téma podujatia znela „Cirkev bez diakonie nie je cirkvou a diakonia bez cirkvi nie je diakoniou“. Cieľom stretnutia bolo podnietiť rozvoj zborových diakonií. Postupne vystúpili sestra zbor. dozorkyňa Elena Privizerová z Veľkého Grobu - Čataja a sestra Elena Zaťková z Bratislavy – Legionárskej. Podali svedectvo o diakonickej činnosti v ich cirkevných zboroch. Rozhodne som získal veľa podnetov, ako obo-

hatiť našu prácu. Zároveň som pochopil, že v tom, čo v Nitre robíme, sa do značnej miery odlišujeme. Väčšina činností, ktoré boli opisované nimi, sa týkali návštevných činností a iných aktivít na podporu integrovania seniorov do života cirkevného zboru. Preto aj príspevok o našej činnosti som sa snažil viac zamerať na dielo lásky, rôznorodosť a flexibilitu, ktorú v rámci opatrovateľskej služby v domácnostiach klientov i praktickej pomoci seniorom – ne-klientom, poskytujeme my. Zároveň som sa nijako nechcel povyšovať nad službu, ktorú robia vo Veľkom Grobe

a na Legionárskej, ktorá je poskytovaná do veľkej miery nezištné, dobrovoľníckym spôsobom a predovšetkým aktívnymi dôchodcami.

Je veľa podôb, ako môže byť diakonická služba poskytovaná. V tento deň som si viac ako kedykoľvek predtým uvedomil, že mnohokrát zdanlivé maličkosti predstavujú veľkú vec pre človeka, ktorý je opustený a nevládný. Prosím, ak sa nám len trošku dá, pomáhajme všade, kde je naša pomoc žiadaná!

Milan Slezák, riaditeľ
Evanjelickej zborovej diakonie Nitra

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Začnem osobne: V decembri minulého roku som zmeškal termín povinného preregistrovania nášho občianskeho združenia. Združenie preto nemohlo v r. 2017 prijímať podiel z dane. Úprimne sa za to ospravedlňujem. Veľmi som sa na seba hneval, pretože notárka nás každý rok chválila za to, že naše združenie má veci v poriadku medzi prvými. Bola to pre mňa škola pokory. Ďalej sme sa snažili zariadiť veci tak, aby hlavne naša zborová diakonia nezostala bez dotácie, ktorá je pre ňu existenčne dôležitá.

Dňa 25. jan. sme rokovali s povereným riaditeľom Evanjelickej diakonie na Slovensku Jánom Gasperom o možnosti poskytnúť podiel z dane celocirkevnej diakonii s tým, že nami pozitívne preukázané a zdokladované prostriedky budú nám môcť byť následne vrátené späť. Br. Ján Gasper preukázal veľkú mieru pochopenia a s návrhom súhlasil. Začali sme pripravovať kampaň zamerajú na poukázanie podielu z dane mimoriadne pre Evanjelickej diakonii na Slovensku.

Čo sa teda dialo počas zimných a jarných mesiacov?

Na benefičnom koncerte pre našu diakoniou (8. jan. 2017, našu diakoniou zadarmo odohraným koncertom podporili Mária Magyarová Plšeková – organ a Mária Lukáčová - flauta) si návštevníci koncertu mohli vziať čerstvú Ročenku diakonie a Občianskeho združenia Pavla Valáška 2016, so všetkými údajmi o činnosti oboch organizácií v predchádzajúcom roku, a tiež kalendárík na r. 2017. Sú v kostole k dispozícii dodnes.

Počnúc nedeľou 26. februára sa začala kampaň na získanie podielu z dane. Počas ôsmich nasledovných Služieb Božích zneli oznamy o odvode podielu z dane mimoriadne na Evanjelickej diakonii na Slovensku. Pri východoch z kostola bolo postupne umiestnených a prevzatých 225 balíčkov s tlačivami a s manuálom s dôležitými informáciami pre odvod podielu z dane a s informáciami a poďakovaním za odvod v minulom roku. Očividne veľa ľudí sa pýtalo na možnosť stiahnuť si tento materiál z nášho webu a aj to robili. Všetky informácie boli uvedené okrem nášho webu aj v Otvorenej náručí č. 1/2017 na str. 11. Toto číslo bolo vydané v dvojnásobnom náklade a príležitostne sme ho distribuovali aj cirkevným zborom v senioráte i mimo seniorátu.

Ďakujeme bratovi zbor. dozorcovi Jánovi Hubovi za manažovanie kampane. Ďakujeme tiež a sestre Ľudmile Mižičkovej za spracovanie tlačív, prinesených na farský úrad. Ďakujeme tiež tým členom cirkevného zboru, ktorí aktívne ponúkali možnosť poukázania podielu z dane v prostredí spolupracovníkov, priateľov, príbuzných, čo je veľmi dôležité.

Tento rok si na výsledok kampane počkáme dlhšie. Budeme musieť preukázať Evanjelickej diakonii na Slovensku objem nami poukázaných finančných prostriedkov a dohodnúť ich poukázanie späť nám.

23. mája sa uskutočnila revízia účtovníctva za r. 2016. 31. mája zasadne Výbor a 1. júna členská schôdza OZ Pavla Valáška. Výročná správa predsedu OZ Pavla Valáška bude uverejnená na webe www.ecavn.sk. Správa o použití podielu z dane, prijatého v r. 2015, bola riadne zverejnená v Obchodnom vestníku dňa 26. mája 2017 (Š001814).

Ďakujeme všetkým Vám, ktorí ste či už ako fyzické alebo právnické osoby poukázali podiel z dane mimoriadne pre Evanjelickej diakonii na Slovensku a tým sprostredkovane podporili sociálne a misijné poslanie nášho cirkevného zboru.

Ďakujeme br. JUDr. Ing. Jánovi Gasperovi, poverenému riaditeľovi Evanjelickej diakonie na Slovensku, za jeho pochopenie a ústretovosť pri rokovaní. Na budúci rok bude prijímateľom podielu z dane opäť naše občianske združenie. Každý cent dostáva zmysel v službe!

Ivan El'ko, predseda OZ Pavla Valáška



Prespávačka dorastu v kostole.



Obed pre mládež.



Mládežnícke popoludnie.



Seniorálne stretnutie mládeže.



Konfitábor.



Ars Organi.



Spevokol v Bátovciach.



Konfirmanti.

POZÝVAME

Noc kostolov Nitra 2017

Náš cirkevný zbor sa už po ôsmykrát zapája do podujatia Noc kostolov, ktoré bude v piatok 9. júna 2017 a má heslo „Vo dne im bola záštitou, noc prežiarila hviezdami“. Program v našom kostole bude nasledovný: 18.00 hod. – koncert Nitrianskeho evanjelického spevokolu, informácie o činnosti Evanj. zborovej diakonie a Obč. združenia Pavla Valáška, 19.00 hod. – spoločný spev chválových piesní, 20.00 hod. – 500. výročie reformácie, videozáznam z diskusnej relácie, 21.00 hod. – organové improvizácie a čítanie z Písma, 22.00 hod. – kostol otvorený pre verejnosť.

Veselé popoludnie pre deti

Tradičné Veselé popoludnie pre deti bude v nedeľu 4. júna o 15.00 hod. v Brezovom hájiku. V prípade zlého počasia v kostole. Srdečne pozývame mladé rodiny s deťmi, ale i všetkých ostatných bez rozdielu veku, ktorí by chceli byť v tomto milom spoločenstve.

Služby Božie pre najstarších členov zboru

Členov cirkevného zboru, starších ako 75 rokov, pozývame na Služby Božie, ktoré sa budú konať v nedeľu 2. júla, o 14.30 hod. Budeme spievať piesne zo starého Zpěvníka, sláviť Večeru Pánovu so svedkou a veríme, že strávime i požehnaný čas pri spoločnom posedení s občerstvením a v priateľských rozhovoroch.

Letné tábory

Tohto roku sa uskutoční letný tábor detí na Látkach v dňoch 3. – 8. júla (poplatok 60,- eur) a letný tábor mládeže v Zubercoch v dňoch 9. – 15. júla (poplatok 70,- eur). Prihlásiť sa dá zapísaním do zoznamu v spoločenskej miestnosti v kostole. Informácie pre rodičov budú na letáčikoch v kostole a na www.ecavn.sk v Aktualitách. Tábory detí a mládeže sú vzácnou príležitosťou pre ich duchovný rast a budovanie spoločenstva. Využime ju!

Dištriktuálny deň 2017 na hrade Branč

Autobus na Dištriktuálny deň na hrade Branč bude odchádzať v stredu 5. júla o 7.30 hod. Slávnostné Služby Božie sa tam začnú o 10.00 hod. Poplatok je 6,- €, platíť sa bude v autobuse. Prihlásiť sa dá zapísaním do zoznamu v spoločenskej miestnosti.

Seniorálne vnútromisijné podujatia, leto 2017

Stretnutie detí – 10. júna v Komárne

Letný tábor mládeže – 21. – 25. aug. v Jablonočiach

Seniorálne stretnutie k 500. výročiu reformácie – 24. sept. v Nitre

Pozývame vás na www.ecavn.sk - špeciálne upozorňujeme na rubriky: Aktuality a Fotogaléria.

Pozývame

ECAV Nitra

Služby Božie

Kázne a videá Služby Božie

Zborový život

História zboru



Aktuality

Evanj. zborová diakonia

Obč. združenie P. Valáška

Spevokol

Mládež

Foto a videogaléria

AKTUALITY

Cirkevnoborové prázdniny

Počas letných prázdnin sú v našom cirkevnom zbore vykonávané iba nedeľné Služby Božie a stretnutia pri Božom Slove v penziónoch (podľa dohovoru). Mládež a dorast sa stretá spontánne, na základe vlastnej komunikácie. Pravidelný cirkevnoborový život so všetkými obvyklými stretnutiami a podujatiami sa začne opäť s príchodom septembra.

Úvod nového školského roku

Nový školský rok 2017/18 a nové obdobie cirkevnoborového života otvoríme Službami Božími v nedeľu 10. sept. Bude požehnanie detí, slávenie Večer Pánovej zvlášť upriamené na študentov a vyslanie dobrovoľných pracovníkov v misii do služby.

Začiatok konfirmačnej prípravy

Zápis konfirmandov do 1. ročníka bude v piatok 22. sept., o 15.00 hod. Konfirmand by mal mať 12 rokov, alebo navštevovať 7. ročník základnej školy. V ten deň bude i prvý dorast o 15.45 hod. a prvé vyučovanie konfirmandov druhákov, o 16.30 hod.

Výročná správa predsedu OZ Pavla Valáška za r. 2016

Na našom webe www.ecavnr.sk, si môžete prečítať výročnú správu predsedu OZ Pavla Valáška za r. 2016.

OZ Pavla Valáška, členský poplatok a členská schôdza.

Láskavo prosíme členov Občianskeho združenia Pavla Valáška, aby si zaplatili členský poplatok za r. 2017. Je v nezmenenej výške 5,- € na člena.

Moja evidencia v zbore, moja podpora zboru a cirkevný príspevok

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božími, si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo upresniť údaje o evidencii člena zboru (vedie Mária Števková), zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar na potreby cirkevného zboru (vyberajú Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kuťková).

Cirkevný príspevok je treba zaplatiť do 31. októbra. Je v dobrovoľnej výške, minimálne však 13,- eur od konfirmovaného člena zboru. Deti do konfirmácie platia pevnú čiastku 1,50 eur. Dá sa platiť aj prevodom na účet č. SK29 7500 0000 0003 0266 0573, s uvedením mena a označením „CP 2017“.

Predajnička literatúry

V každú nedeľu pred, alebo po Službách Božími, si môžete v malej predajni vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo zakúpiť resp. zdarma zobrať evanjelickú tlač (Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy, Cestou svetla, Evanjelický východ, Dúha), Biblie, liturgické knihy (Evanjelický spevník, funebrál, pašie, modlitebné knihy), biblické čítanie na každý deň Tesnou bránou, plagát s Lutherovými 95 výpoveďami, zaujímavé aktuálne knihy Reformátor Luther, Cirkev v útlaku, či ďalšiu kresťanskú literatúru. Poslúžia Vám manželia Milota a Peter Arbetovci.

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci
je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod.

Klubík

Štvrtok, 9.30 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích

Príprava na konfirmáciu

1.ročník - piatok, 15.00 hod.

2.ročník - piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Podľa dohovoru, 15.45 hod. (16.45 hod.)

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok, 18.00 hod.

Stretnutia manželských párov

Nedeľa, podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 15.45 (16.45 hod.)

**Stretnutie okolo Božieho Slova
v penzióne na Považskej ul.**

Streda, 9.00 hod.

**Stretnutie okolo Božieho Slova
v penzióne na Dolnočermánskej ul.**

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večerou Pánovou

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospici

Na požiadanie u zborového farára

Ivana El'ku, 0903 / 255197

MATRIKY, JAR 2017



Pokrstení

Nedráždite svoje dietky, ale vychovávajte ich s prísnosťou a napomínaním podľa Pána.
Efezským 6, 4

Lukáš Porubský
Adam Turčan
Michael Čukan
Martin Tichanský



Konfirmovaní

Kto je smädný, nech príde! Kto chce, nech si naberie zadarmo vodu života!
Zjavenie 22, 17

Nina Cíváňová
Peter Čičo
Lucia Domaníková
Šimom Halaj
Hugo Hrivňák
Frederika Kolesárová
Juraj Kožlej
Tereza Sýkorová
Matej Šajgalík
Daniela Šimková



Sobášení

Nech muž plní svoje povinnosti k žene a podobne žena k mužovi.
1. Korinským 7, 3

Tomáš Gracovský a Mária Lednická
Pavol Tóth a Romana Bartolenová



Zosnulí

Ako posledný nepriateľ zničená bude smrť.
1. Korinským 15, 26

Marta Hrnčárová (87)
Michal Zábojník (96)
Viera Danišová (73)
Tatiana Ištvánková (88)
Anna Rybánska (78)



DESAŤ BOŽÍCH PRIKÁZANÍ

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529

Pamätaj, že máš sviatočný deň sviatí, odst. 99 - 102

Namyslenci si po jednej dvoch kázňach myslia, že už sú tak nasýtení a preplnení Božím Slovom, že ho už teraz dobre poznajú a nepotrebujú viac nijakého učiteľa. Ale veď práve toto je hriech, ktorý sa dosiaľ počítal aj medzi smrteľné hriechy a nazýva sa acidia, teda lenivosť, lenivosť a presýtenosť. Je to nebezpečná a škodlivá nákaza, ktorou diabol opantal a oklamal už mnohé srdcia, aby nás premohol a znova urobil to isté, čo stále robieva nebadane nás zbavil vplyvu Božieho Slova.

Daj si povedať: I keby si Božie Slovo veľmi dobre poznal a bol si vo všetkom majstrom, predsa si každý deň v diablovej moci, ktorý vo dne v noci číha, aby ťa prekvapil a zaštepil ti do srdca neveru a zlé myšlienky i proti prvým trom, ako aj proti všetkým ostatným Božím prikázaniam. Preto Božie Slovo musíš mať vždy v srdci, v ústach, v ušiach. Lebo kde je srdce lenivé a Božie Slovo sa nekáže a nepočúva, tam diabol útočí a narobí škody prv, ako sa nazdáme. A zas kde Božie Slovo berieme vážne, kde ho poslúchame a zaoberáme sa ním, tam má ono moc, neodchádza bez úžitku, ale zakaždým vzbudí nové porozumenie, vôľu a zbožnosť a očistí srdce aj myšlienky. Lebo Božie Slovo nie je neúčinné, ani mŕtve, ale je účinné a živé. I keby nás k nemu nelákalo nič iné, predsa každého má povzbudzovať aspoň to, že Božie Slovo skutočne zaháňa diabla.

Takto sa tretie Božie prikázanie napĺňa a zachováva a je to Bohu milšie ako všetky ostatné pokrytecké skutky.